

[Jørgen Tved]

»Lad os vente og se, for jeg er da overbevist om, at den israelske regering vil lade sig påvirke af, at en kreds af venligsindede lande udtrykker så dyb en bekymring, som der er tale om her, og ikke mindst når bekymringen også udtrykkes af regeringen i et land som Danmark, der har sine meget nære og dybt venskabelige bånd til Israel.«

Siden da har vi oplevet en endnu stærkere brutalitet, endnu flere mord, endnu flere overgreb, hvor man bogstavelig talt prygler folk ihjel. Jeg vil godt spørge, om det tidspunkt nu ikke er inde, hvor den danske regering tager afstand fra det, der sker dernede, og gør den israelske regering opmærksom på, at nu må det være slut.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det har den danske regering også gjort. Jeg kan henvise til udtalelser, jeg selv har fremsat, og jeg kan senest henvise til den erklæring, der blev vedtaget af de 12 EF-landes udenrigsministre i forgårs under vores møde i Bonn.

Hr. Jørgen Tved har så yderligere spurgt om regeringens holdning til økonomiske sanktioner over for Israel. For knap en måned siden, da jeg besvarede spørgsmål her i salen fra hr. Jørgen Tved og supplerende spørgsmål fra andre, gjorde jeg rede for, hvorfor regeringen ikke finder, at økonomiske sanktioner bør tages i anvendelse. Regeringens holdning til dette spørgsmål er uændret.

Jørgen Tved (FK):

Nu har vi oplevet, at de venlige henstillinger, som regeringen åbenbart har forsøgt sig med, ikke har hjulpet. Vi kender til andre tilfælde, og jeg kunne henvise til Polen, hvor regeringen var anderledes oppe på mærkerne, da det netop drejede sig om økonomiske sanktioner. Jeg vil godt spørge, hvor langt vi skal gå, før også den danske regering tager økonomiske sanktioner i brug. Det er vel det, der skal til, før der kommer et tilstrækkeligt pres på den israelske regering. Hvor mange lig skal der på bordet endnu? Hvor mange unge mennesker skal have knust arme og ben af de israelske soldaters knipler?

Det, vi oplever, kan kun sammenlignes med nazisternes optræden under den anden verdenskrig eller det sydafrikanske politis optræden over for den sorte befolkning i Sydafrika. Derfor må det være rimeligt, at også den dan-

ske regering nu prøver på at gøre israelerne klart, at det er så forbryderisk, det, der foretages, at der må tages alvorlig afstand fra det, og at der f.eks. laves forskellige boykotforanstaltninger over for varegrupper, som man gjorde det i sin tid, da der var nogle situationer i Polen, som regeringen ikke veg tilbage for at tage økonomiske sanktioner i brug for at understrege at man tog afstand fra.

Det, jeg efterlyser, er altså andet end venlige bemærkninger, som vi nu har set ikke hjælper. Der må anderledes boller på suppen, før israelerne forstår, at civiliserede mennesker ikke kan tillade sig at optræde sådan, og at vi ikke som en over for den israelske regering tilsyneladende venligsindet regering kan acceptere, at israelerne optræder, som de gør over for Palæstinas befolkning.

Pelle Voigt (SF):

Nu tager ministeren afstand fra at overveje økonomiske sanktioner imod Israel på grund af besættelsespolitikken i de besatte områder. Det er jo noget, som har været diskuteret her i Folketinget tidligere.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren finder, at det er det rette tidspunkt nu at færdigforhandle den mestbegunstigelsesaftale, der giver Israel fri og uhindret adgang som mestbegunstiget land til det europæiske marked. Det er en sag, som er under behandling i EF nu, hvor Ministerrådet har videresendt sin godkendelse af en sådan blåstempling, altså af en sådan økonomisk særstatus i forhold til EF. Det er formentlig en sag, som der er klar modstand imod i Europa-Parlamentet.

Jeg vil gerne høre, om regeringen fortsat er af den opfattelse, at tiden er inde til, at Israel skal have denne særligt begunstigede handelsmæssige rolle, en art omvendt sanktion, en belønning, om man vil.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Regeringen beklager dybt, at den israelske regering ikke har lyttet til den bekymring, som er blevet udtrykt af Israels venner, deriblandt et land som Danmark. Vi beklager det dybt, men jeg finder sandelig også, at det bør siges, at de sammenligninger, hr. Jørgen Tved drager, går alt for vidt.

Økonomiske sanktioner afviser vi, bl.a. fordi der ikke er nogen som helst udsigt til, at de skul-